

Семинарски рад из специјалне педагогије

Тема:

Фреквенција поремећаја артикулације

Увод

Међу променама које прате психофизички развој детета и обликују га у целину специфичну по многобројним карактеристикама које чине његову индивидуалност, по некада се могу учити и промене, које указују на одступања од линије нормалног развоја. Такве промене готово редовно за последицу имају поремећај у развоју детета, односно сметњу која може да успори читав развој, да га усмери у другом, најчешће погрешном правцу, или да га потпуно заустави. Облици у којима ове промене могу да се појаве су веома разноврсни, различитог су степена и још разноврсније етиологије. Сваки поремећај без обзира на облик и степен, нарушава успостављену динамику уредног развоја и оставља последице које се у мањем или већем обиму пројектују на целокупан психофизички развој детета. Из примарног оштећења, даље долази до развијања секундарних последица које додатно оптерећују већ нарушену динамику развоја детета.

Тако данас нису ретки случајеви да се у редовним разредима заједно са својим вршњацима нађу деца са сензорним оштећењима (оштећење слуха и оштећење вида), са говорно-језичком патологијом, телесном инвалидношћу, са тешкоћама у менталном функционисању, као и са емоционалним проблемима у понашању.

Обратићемо највећу пажњу на децу која имају проблеме са говорно-језичким поремећајима, односно на поремећај артикулације.

Говорно-језички поремећаји

Комуникација представља константну, симултану и узајамну интеракцију у проношењу информација са једне на другу особу. Говор је најсавршенија функција којом се човек одваја од осталих живих бића. То је фонетско-акустичка појава која представља систем звучних и визуелних знакова. Основна функција говора је успостављање комуникације са околином, али говор утиче на сазнајни развој, те отуда поремећаји у говору изазивају низ не само социјалних, већ и психофизичких последица по развој и функционисање личности.

Говор је функција која се учи. За уредан развој говора неопходна је:

Биолошка основа која подразумева уредну акустичну и визуелну перцепцију, кинестетичке тактилне осете, уредну функцију централног нервног система и правилну анатомску грађу говорних органа.

Психолошка основа која се односи на уредан сазнајни развој, интелектуалне потенцијале у складу са узрастом, адекватну емоционалну климу и адекватне личне карактерне особине.

Социолошка основа која подразумева довољно говорних подстицаја из спољашње средине и то у адекватно време у односу на узраст детета и уз помоћ правилних говорних модела.

Узроци говорних поремећаја могу бити:

Физиолошке природе: малформације говорних органа, органска оштећења централног нервног система, неадекватна акустичка перцепција, недостаци ну каналисању и обради експресивног говора.

Психосоцијалне природе: социјални услови живота, недовољни и неадекватни говорни подстицаји, двојезичност, психолошки проблеми.

Говорно језичка патологија обухвата:

Поремећаје гласа (disfonije);

Поремећаје артикулације-изговора гласова (dyslalie);

Поремећаје ритма и темпа-флуентности говора (муцање, убрзан, успорен говор);

Поремећај језика (afazije, disfazije, alalie);

Поремећаји читања и писања као секундарне последице говорно језичке патологије.
Поремећаји гласа

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com